

категорією тактичний. Що стосується криміналістичної методології, то, на думку вченого, вона є тактичною операція знаходить своє конкретне прояв стосовно певного виду злочину, орієнтації виду та змісту [5, с.194-199].

Список використаних джерел:

1. Селиванов, Н. А. Сучасна криміналістика. Теоретичні проблеми. - Львів: Юрид. літ., 2008. С. 40.
2. Пантелеев, И. Ф. Теоретические проблемы криминалистики / И. Ф. Пантелеев : учеб. пособие. М.: Тип. ТАСС, 2010. С. 21.
3. Авер'янова, Т. В. Криміналістика / під заг.ред. Р. С. Белкіна. К.: НОРМІНФРА-М, 2019. С. 211.
4. Здоровко, С.Ф. Тактичні операції при розслідуванні вбивств, що вчиняються організованими групами і злочинними організаціям: автореф. дис. канд. юрид. наук : 12.00.09 / С. Ф. Здоровко. Х., 2002. С. 7.
5. Шепітько, В. Ю. Роль типових тактичних операцій в системі забезпечення ефективності досудового слідства. *Питання боротьби зі злочинністю: зб. наук. пр. Х.:* Кроссруд, 2017. Вип. 14. С. 194–199.
6. Якушин, С. Ю. Тактические средства расследования преступлений: понятие и соотношение. *Рос. следователь.* 2014. № 10. С. 2–4.
7. Белкін, Р. С. Курс криминалистики: в 3 т. Т.1 : Общая теория криминалистики / М.: Юристъ, 2007. С. 295.

Чечель Анастасія Олександрівна,

курсант III курсу факультету
досудового розслідування
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Бідняк Ганна Сергіївна,

кандидат юридичних наук, доцент,
доцент кафедри криміналістики та
домедичної підготовки
Дніпропетровського державного
університету внутрішніх справ

**INTERROGATION OF A MINOR OR A MINOR BY A
PSYCHOLOGIST AS ONE OF THE TACTICAL METHODS OF
INTERROGATION**

The tactics of interrogation of minors are due to the peculiarities of their psychological development, because the characteristic feature of adolescents is their psycho-emotional immaturity and a very sensitive worldview. This

immaturity is characterized by little life experience and largely depends on the child's relationship with others.

Adolescents often become participants in criminal proceedings, in connection with which various investigative (search) actions may be carried out against them or with their participation. The above is confirmed by the growing percentage of juvenile delinquency in Ukraine.

The interrogation is one of the investigative (search) actions, which is regulated by Art. 224 of the Criminal Procedure Code of Ukraine (hereinafter - the CPC of Ukraine) [1]. However, in connection with the peculiarities of the adolescent psyche, the legislation notes the peculiarities of the interrogation of minors in Art. 226 of the Criminal Procedure Code of Ukraine [1].

It should be noted that the interrogation is a kind of conversation between the authorized person and the child. The effectiveness of the obtained result in the form of indications depends on the preparation of the investigator for interrogation, and it also plays an important role in preventing re-traumatization of the child.

We believe that it is expedient to outline the tactical features of the interrogation of adolescents, because the observance of such features is aimed at ensuring the fundamental rights and freedoms of children who become participants in criminal proceedings.

The most important stage of the investigator's preparation for interrogation is the development of an interrogation plan taking into account the child's development, his age, relationships in the team, and others. The above information is obtained by pre-collecting information about the child.

The choice of the place of interrogation of a child is quite harmful, because the place is intended not only to distract the child from the situation, but also to prevent re-injury of his psyche. Children under the age of 11 should be interrogated in their usual environment, in particular, at school, if the situation allows, then at home. It is appropriate to interrogate teenagers in the investigator's office, as experts say, in such a situation they in most cases are imbued with a sense of responsibility and tell the truth [3, p.256].

The investigator must understand that children get tired quickly enough, so the legislator clearly defines the time limits for interrogation, which is prohibited. It is not necessary to focus the child's attention on one issue for a long time.

The issue of recognizing false testimony of a child is quite relevant. It should be noted that the investigator is not always able to position the child positively and understand whether he is ready to communicate with him. Quite often there are cases when the child refuses to testify at all or tells a lie. The above is explained by the fact that the investigator does not have sufficient knowledge of child psychology, so the need for a psychologist to interrogate the child is quite relevant.

Thanks to the psychologist, the investigator can not only understand when the child is telling the truth and when not, but also find an individual approach to it that will help to influence the positive outcome of the interrogation and prevent re-traumatization of the child [2, p.89]. Specialists in child and adolescent psychology can be a kind of clue for the investigator, because the psychologist can approach each child more effectively than the investigator, and the investigator in turn can get the necessary information from the child with the help of a psychologist.

However, despite the need to involve a psychologist in the interrogation of a minor, this is rarely used in practice. First of all, this is due to the lack of child psychologists who understand not only child psychology, but also law. Another aspect of the above problem is the insufficient legal regulation of the powers of a psychologist during interrogation, as the law does not allow persons other than the investigator to ask questions during interrogation.

The above allows us to conclude that the participation of a psychologist in the interrogation of juveniles or juveniles in criminal proceedings has significant advantages, but the very procedure of interrogation by a psychologist and his involvement have significant shortcomings that need to be addressed not only at law but also in practice.

Список використаних джерел:

1. Кримінальний процесуальний кодекс: Закон України від 13.04.2012 р. № 4651-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4651-17> (дата звернення 29.03.2021)

2. Порубов Н.И. Тактика допроса на предварительном следствии. Москва : БЕК, 1998. 208 с.

3. Шепітько В.Ю. Допит потерпілого : тактико-психологічний підхід. Питання боротьби зі злочинністю. 2008. Вип. 15. С. 256–265.

Чорна Поліна Павлівна,

курсант 4 курсу факультету підготовки фахівців для органів досудового розслідування Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

Науковий керівник:

Приловський Володимир Володимирович,
доцент кафедри криміналістики та домедичної підготовки Дніпропетровського державного університету внутрішніх справ

КРИМІНАЛІСТИЧНА ГАБІТОЛОГІЯ: ЇЇ СУТНІСТЬ І ЗАВДАННЯ

Ідентифікація людини за ознаками зовнішності може бути визначена як галузь криміналістичної техніки, яка вивчає ознаки зовнішності та